

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 008781 23 Кж 6
Бања Лука, 14.02.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.Т., због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Л. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 008781 23 Кв 10 од 06.02.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.02.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптуженог М.Т., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 008781 23 Кв 10 од 06.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 008781 23 Кв 10 од 06.02.2023. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор против оптуженог М.Т., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0030760 21 од 31.01.2022. године, терети због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је продужен по основу разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат В.Л. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи и притвор укине или умјесто мјере притвора изрекну мјере забрана, или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и законитост побијаног рјешења, донесеног у поступку контроле оправданости притвора. У

побијаном рјешењу се правилно закључује да је постојање основане сумње утврђено анализом доказа достављених уз оптужницу. То су прије свега, искази свједока млољетне оштећене, затим свједока Љ.Д.-П., њене мајке, те њеног оца В.Д., затим искази свједока Б.Г. и А.Ј.. Правилно се ти искази доводе у повезаност са објективним доказима, који се односе на садржај порука које су међусобно телефоном размјењивали оптужени и оштећена, с тим да коначну оцјену тих доказа, у вези са истакнутим жалбеним приговорима о правној квалификацији дјела, даје суд у поступку утврђивања основаности кривичне оптужбе против оптуженог.

Слиједом наведеног, околности од значаја за оцјену постојања законског услова примјене мјере притвора из члана 197. став 1. ЗКП РС, нису измијењене од времена доношења последњег рјешења о притвору, тако да основана сумња и даље егзистира у неизмјењеном облику.

Неосновани су жалбени приговори којима се оспорава постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. У побијаном рјешењу је дато ваљано образложење да се ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна, чиме је испуњен објективни услов примјене овог посебног притворског разлога. Надаље, ради се о ванредним околностима и посебно тешком кривичном дјелу с обзиром на околности и начин извршења, испољену упорност и безобзирност приликом извршења овог кривичног дјела, јер се оптужени терети да је искористио повјерење малољетне оштећене, као њен спортски тренер и директор боксерског клуба „Радник“ у коме оштећена тренира бокс. Дакле, наведене околности, и по оцјени овог суда, указују да би пуштање оптуженог на слободу у овој фази поступка резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, првенствено од стране породице оштећене, али и шире, што би ономогућило успјешно вођење предметног кривичног поступка, усљед чега и даље егзистира притворски разлог прописан одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Утврђујући да је неопходно да се против оптуженог притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење и за став одбране оптуженог о евентуалној примјени мјера забрана, ради чега је без основа жалбени приговор браниоца, којима се указује на могућност изрицања тих мјера умјесто мјере притвора.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић